

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς τηλεοπτικό σταθμό «ΜΕΓΑ» και προς τους συντελεστές παραγωγής της σειράς «ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ»

Βόλος 17/04/25

κ. Διευθυντά

Αν δούμε το συνολικό θεολογικό – ιστορικό και κοινωνικό αποτέλεσμα της σειράς «Άγιος Παΐσιος – από τα Φάρασα στον ουρανό», με δεδομένο την κεντρομόλο έλξη της, που περιέλαβε πλήθος συνειδησεων, με δείκτη τον υψηλό βαθμό πυκνότητας της τηλεθέασης της σειράς, δίνουμε συγχαρητήρια στην πρωτοβουλία του σταθμού, εκφράζοντας (έτσι) την αισθητή – θετική επίδρασή της στην ψυχή εκάστου, στην ομαδική κοινωνική διάρθρωση και στο χώρο των κοινωνικών σχέσεων. Απόδειξη ότι η Ελληνική ψυχή αποδέχεται τις Ορθόδοξες αξίες ως πραγματοποιήσιμους σκοπούς. Η πρώτη εντύπωση από την προσπάθεια αναλύσεως της πολυστρώματης (του διαγράμματος) ζωής του αγίου Παΐσιου είναι θετική – ωφέλιμος. Το συμπέρασμα αυτό, σε κριτικώτερη αντίληψη, είναι ελλειπές. Εξ αυτής της Π. και Κ. Διαθήκης διαπιστώνεται (διαβεβαιούται) ότι η ορθή πίστις αποτελεί την αδαμάντινη βάση της ζωντανής Εκκλησίας του Χριστού· όλα στην Εκκλησία (Μυστήρια, Θεία Χάρις) είναι διαλεκτικά δεμένα με την ορθή πίστη (Ορθοδοξία), όπως δηλ. το ύφασμα μετά του στήμονος.

Ο Αγ. Παΐσιος είχε ένα αρμονικό συνδυασμό Ασκήσεως και Ομολογίας. Η Ορθόδοξη συνείδηση ενδιαφέρεται πρωτίστως, όπως ο Αγ. Παΐσιος, για το επίκεντρο της εν Χριστώ ζωής, που είναι η διαφύλαξη – υπεράσπιση της Ορθόδοξης αλήθειας έναντι των αιρέσεων και η Ομολογία της Πίστεως εν καιρώ αιρέσεως.

Η Αγία αυτή μορφή της νεωτέρας – σύγχρονης Ελλάδος υπήρξε και άμβωνας της Ορθοδοξίας έναντι της παναιρέσεως του οικουμενισμού και έναντι του παπισμού.

Δυστυχώς, κ. Διευθυντά, δεν έγινε στην τηλεοπτική αυτή σειρά μια αντικειμενική ιστορικοκανονική, ορθή θεολογικά, προσέγγιση της Ομολογιακής διάστασης του Αγ. Παϊσίου.

Το σενάριο της σειράς ομολογεί ότι **υπήρξε (μόνο) μέριμνα για περιπτώσεις ευρέσεως γαλήνης, απαλλαγής βιοτικών στενώσεων, για απαλλαγή νοσημάτων και δαιμονικών επηρειών.**

Υπήρξε **άγνοια** ή **κάποια επιρροή** «πνευματικών», «Γερόντων» ή «Ηγουμένων»;

Η Ομολογιακή του στάση – δύναμη έναντι της σημερινής παναιρέσεως του οικουμενισμού και του παπισμού, που γνώρισα στην δεκαετία του 1970, όταν ολόκληρο (σχεδόν) το Άγιο Όρος προχώρησε στην διακοπή της μνημονεύσεως του αιρετικού Πατριάρχη Αθηναγόρα, αποσιωπήθηκε... Έτσι, το σενάριο δίδαξε τα «εκκλησιαστικά κατά πράξιν», χωρίς προεκτάσεις μαθήσεως και εμβαθύνσεως στο νόημα της οφειλόμενης (Πατερικής) αντίδρασης των πιστών εν καιρώ αιρέσεως.

Λαμπρή – παρήγορη η σκηνή, όπου ο Άγιος ερωτά την Αγία Ευφημία να αποσαφηνίσει τη θέση του στα σοβαρά εκκλησιαστικά προβλήματα εκείνης της εποχής (Παπισμός, άρση αναθεμάτων, οικουμενισμός κ.λ.π.), χωρίς όμως ο σεναριογράφος να παρουσιάζει ακριβέστερα το ερώτημα του Αγίου Παϊσίου!

Προτροπή, όπως οι σεναριογράφοι να μην αδικούν τους Αγίους (και μελλοντικά) είναι και η παράκληση σε πρωινή προσευχή: «... και δέομαί σου (Κύριε), καθάπερ διέλυσας το σκότος της νυκτός, και έδωκαν πάλιν το ποθούμενον φως τη ημέρα ταύτη, **ούτω διαλύσας τα νέφη των παθών και της αγνοίας μου, φώτισον τον νουν και την θέλησίν μου τω φωτί της χάριτός σου...**» (Από τις ευχές Ανθίμου Δρόσου του Βρυεννίου).

Μέγα κακόν, κ. διευθυντά η άγνοια των Γραφών, παρατηρεί ο Ι. Χρυσόστομος: «Μέγα κακόν αγνοεῖν τας Γραφάς· ἀφ’ ὧν ωφελείσθαι δεῖ, ἀπό τούτων βλαπτόμεθα» δηλ. «Εἶναι μεγάλο κακό να μη γνωρίζουμε τας Γραφάς (και τους βίους των Αγίων)· ἀπό εκείνα που πρέπει να ωφελούμαστε, ἀπό αὐτά βλαπτόμαστε» (Εἰς τας Πράξεις, Ομιλία ΛΔ’).

Ευχές για ένα πνευματικό Πάσχα.

Με τιμή

ΝΙΚΟΣ Ε. ΣΑΚΑΛΑΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ

Υ.Γ. Ίσως χρειασθεί να επανέλθω.